

ת"פ 27082/03/16 - מדינת ישראל נגד א ל

בית משפט השלום בראשון לציון

24 אוקטובר 2017

ת"פ 27082-03-16 מדינת ישראל נ' ל

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
א ל

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד יעל גבעוני

בא כוח נאשמים עו"ד אלי מסטרמן

נאשם 1 א ל - התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ובמהלך הליך שמיעת הראיות, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן; עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בעבירה של הכשלת מעצר או חיפוש חוקי, עבירה לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשכ"ט 1969 (להלן: "הפקודה").

עמוד 1

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם ומ' ל' (להלן: "המתלוננת") בני זוג גרושים המתגוררים תחת קורת גג אחת ברחוב ---- (להלן: "הדירה").

3. בתאריך 08/12/2015 בשעה 14:00 או בסמוך לכך, בעקבות עימות בין הנאשם למתלוננת הזמינה המתלוננת משטרה.

4. בהמשך לאמור, הגיעו לדירה השוטרים אדמון מאיר וזהר יונתן (להלן: "השוטרים"), אשר מילאו אותה עת תפקידם כדין. בנסיבות אלו, התנגד הנאשם למעצרו וכבילתו באזיקים ותקף את השוטר יונתן זהר בכך שדחף אותו והשתולל עם ידיו ורגליו כלפיו.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה

5. לנאשם הרשעות קודמות בגין תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים. המתלוננת הזעיקה שוטרים לדירה לאחר שהנאשם והיא התעמתו. עם הגעת השוטרים למקום, החל הנאשם להתנגד למעצרו וכבילתו באזיקים, תקף את השוטר, דחף אותו, השתולל בידיו וברגליו.

6. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הינם הגנה על גופו ושלומו של השוטר, שמירה על סדרי הדין ויכולת אכיפת החוק, מידת הפגיעה היא משמעותית ולא מבוטלת. על רקע מעצרו תקף הנאשם שוטר המייצג את מוסד אכיפת שלטון החוק, בנסיבות אלה אך ראוי כי העונש שיושת על הנאשם יעלה בקנה אחד עם הצורך להבטיח את שלומם ובטחונם של השוטרים ולוודא כי אלו יוכלו לבצע את עבודתם ללא מורא.

7. חלקו של הנאשם בעבירות עיקרי ויחיד, הנאשם יכל להימנע אך החליט להתנהג באלימות כמתואר בכתב האישום.

8. מתחם הענישה בעבירות אלו נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה על דרך של עבודות שירות, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל וקיים עונש מינימלי בחוק לעבירת תקיפת שוטר לא פחות מחודש ימים.

9. התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם הינו שלילי, שירות המבחן מצוין כי הנאשם מצוי עמם בקשר שנים ארוכות, הוא מתקשה לקבל אחריות אישית על התנהגותו האלימה ומשליך את התנהלותו על בעיית התמכרות לאלכוהול. הנאשם מתקשה לראות את הקשר בין בחירותיו, החלטותיו ודפוסי התנהגותו לביצוע העבירות, תוך שהוא מצוין כי התנהגותו כי זו נבעה כתוצאה ממצב שכרות בו היה שרוי בעת ביצוע העבירה.

10. שירות המבחן מעריך כי הנאשם מכור לאלכוהול מעל ל - 40 שנה, ואין בו את הכוחות והמוטיבציה לפעול לשינוי מצבו. כיום לנאשם בעיות רפואיות שהינן ככל הנראה הסיבה להימנעות משימוש באלכוהול כך שאין לראות בזה הליך שיקום.

11. המשיבה סבורה כי אין מקום לחרוג ממתחם העונש, לא ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, בין היתר בשל העובדה כי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי. משכך עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש במסגרת המתחם, הפעלת המאסר המותנה, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טיעוני ב"כ הנאשם

12. לטענת ב"כ הנאשם לא היה כל מקום להגיש כתב אישום כנגד הנאשם, לא הייתה תקיפת סתם ו/או עבירת איומים, כל שהיה על השוטרים לעשות היה להרחיק את הנאשם, אך השוטרים החליטו להפעיל כוח כלפיו ולאזוק אותו.

13. ב"כ הנאשם ציין כי נכון אמנם שאסור היה לנאשם להתנגד למעצר גם לא בדרך של התנגדות פיזית או דחיפות, ואולם מדובר באירוע ברף התחתון.

14. הנאשם, בן 66 בעת האירוע, כיום בן 68, אדם לא בריא הסובל ממחלות רבות, בעת ביצוע העבירה היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, לא נגרם נזק לשוטרים המעורבים. מנגד, על הנאשם היו סימנים בשל הכוח שהופעל עליו.

15. כתוצאה מהאירוע נעצר הנאשם עד אשר הוגש כנגדו כתב אישום.

16. לנאשם בעיית התמכרות קשה ממנה סובל מגיל 15, אין לו עבר פלילי, כתב האישום תוקן בצורה משמעותית ועתירת המאשימה להפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים איננה מידתית.

17. ב"כ הנאשם עותר להאריך את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם, לתקופה שימצא לנכון ולא לגזור על הנאשם רכיבי עונש נוספים.

תסקיר שירות המבחן

18. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 68, גרוש שלוש פעמים ואב לבן בגיל 33 וסב ל- 3 נכדים. אינו עובד מתקיים מהבטחת הכנסה. א נולד וגדל באוזבקיסטאן, הוא מתגורר עם אחותו בבית אמם שנפטרה

לפני מספר חודשים. אביו, היה מכור לאלכוהול נפטר אף הוא.

19. שירות המבחן מפרט את ההיסטוריה המשפחתית והאישית המורכבת של הנאשם.
20. הנאשם סיים שמונה שנות לימוד, שוחרר משירות צבאי ברוסיה בשל מצב בריאותי בעייתי. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם מסר כי כל יחסיו הזוגיים אופיינו בקונפליקטים והסתיימו על רקע בעיות השתיה שלו. הנאשם החל לשנות אלכוהול בגיל 15 כשבגיל 25 מתאר שימוש אינטנסיבי וחוסר יכולת לתפקד באופן תקין. על רקע ההתמכרות לאלכוהול הפסיק לעבוד. מוכר שנים רבות למערך הפסיכיאטרי על רקע שינויים קיצוניים במצב הרוח. מטופל, אך לא בקביעות.
21. גיליון רישומו הפלילי של הנאשם מלמד כי יש לו שתי הרשעות קודמות שעניינן עבירות אלימות בתוך המשפחה, כלפי גרושתו וכלפי אמו. הנאשם הסביר אז והיום כי אלו נעשה על רקע שכרות, הצורך בהשגת כסף או כניסה הביתה על ידי בני המשפחה אותם תקף.
22. הנאשם סיים את צו השל"צ שהוטל עליו בגין התיק הקודם, דבר שלקח זמן, ואולם, שירות המבחן מדגיש כי לנאשם תפיסות מחשבתיות מושרשות אודות הרגלי צריכת אלכוהול אשר מקשות על עריכת שינוי משמעותי ומעמיק בתחום ואין בידיו את הכלים לערוך את השינוי. עוד עולה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות אישית על התנהגותו האלימה.
23. המתלוננת ציינה כי הקשר שלה עם הנאשם כיום הוא רק בבית בנם ולא בביתה, וכשהנאשם אינו שתוי היא אינה חוששת ממנו. המתלוננת הוסיפה בפני שירות המבחן כי הנאשם סובל מבעיה בריאותית שגרמה לו להפסיק לצרוך אלכוהול.
24. כל ניסיונות שירות המבחן לסייע לנאשם לעבור תהליך גמילה מאלכוהול במהלך השנים לא צלחו.
25. שירות המבחן מתרשם מהנאשם כמי שחסר מוטיבציה לערוך שינוי ובהיותו ללא מסגרות תמיכה משמעותיות, יכולתו להתמודד עם בעיית ההתמכרות ולפעול לשינוי קטנה ומשכך מעריך שירות המבחן כי הסיכוי לשיקום אינו גבוה. ואולם, ככל שהנאשם יצליח להימנע מחזרה לשתיית אלכוהול באופן אינטנסיבי, יפחת הסיכון להישנות עבירות אלימות בצורה משמעותית.
26. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אך המליץ לגזור עליו עונש מאסר מותנה, אשר לדעתו יציב לנאשם את הגבול הראוי.

דין והכרעה:

27. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט'".

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

28. בענייננו הנאשם הורשע בעבירה תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו וכן הכשלת מעצר או חיפוש חוקי. הנאשם נקט באלימות כלפי השוטרים עת התנגד למעצר.

הערך החברתי אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה הינו שמירה על שלטון החוק.

בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 23.4.09:

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן".

כמו כן, בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.7.98 נקבע:

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם... מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה."

29. בתי המשפט נדרשים למצות את הדין, עם אלה הנוהגים באלימות, על דרך הטלת סנקציות, אשר יהא בהם כדי להרתיע ולצמצם את התופעה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות כלפי נושאי משרה.
30. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה בערכים המוגנים, הנאשם התנגד למעצרו וכבילתו באזיקים, דחף את השוטר והשתולל עם ידיו ורגליו.
31. לנוכח עיון בגזרי דין שניתנו בעניינים דומים, בתוספת להתחשבות בערך החברתי בו פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו והיקפם וכן במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע **בבחינת מדיניות הענישה**, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין) כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר לריצוי בפועל לתקופות של ממש או בעבודות שירות, כאשר המתחם תלוי במידה רבה בנסיבות ביצוע העבירה, קיומו או העדרו של עבר פלילי וכיו"ב.
- א. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.6.14; הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שהיה על לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.
- ב. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 2.5.13 - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר. הן הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.
- ג. רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.7.08, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם אשר נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר, כאשר המדינה מנגד ערערה על קולת העונש - נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות הערעור שהוגשה לעליון נדחתה.
- ד. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.6.07 - הנאשם נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו וכן עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.
- ה. בעפ"ג (מחוזי - לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 16.2.14, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת שוטר ובהכשלת שוטר, ונדון לחודשיים עבודות שירות.
- ו. עפ"ג (מחוזי מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (3.11.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובתקיפת שוטר, ונדון לחודשיים עבודות שירות.
- ז. ת.פ. (רמלה) 3792/05 **מדינת ישראל נ' דנינו** (28.7.10), הורשע הנאשם, בצירופי תיקים, בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למעצר ובעבירות נלוות, ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות.
- ח. ת.פ. (רמלה) 1669/08 **מדינת ישראל נ' מסעוד** (17.2.10), הורשע הנאשם 3 בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובהתנגדות למעצר, ואילו הנאשם 6 הורשע בתקיפת שוטר, ונדונו לעונש מאסר על

תנאי.

- ט. ת.פ. (ב"ש) 5618/08 **מדינת ישראל נ' אבו עמאר** (3.2.10), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובהתנגדות למעצר חוקי, ונדון למאסר מותנה.
- י. בת.פ. (ראשל"צ) 45810-02-10 **מדינת ישראל נ' משייב** ניתן ביום 30.9.13, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובאיומים, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.
- יא. בת.פ. (כפר סבא) 1171/09 **מדינת ישראל נ' בן עסאם**, ניתן ביום 15.3.11, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר, איומים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ונדון לחודשיים וחצי של עבודות שירות.
- יב. בת.פ. (ירושלים) 5485/08 **מדינת ישראל נ' פנוב**, ניתן ביום 27.5.10, הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר, והוטל עליה עונש של מאסר על תנאי.
- יג. בת.פ. (ראשל"צ) 1303/09 **מדינת ישראל נ' מריאנובסקי**, ניתן ביום 22.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, ונדון למאסר על תנאי.
- יד. בת.פ. (ת"א) 6336/08 **מדינת ישראל נ' מצארוה**, ניתן ביום 1.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, והוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות.

32. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, (סעיף 40 ט' לחוק העונשין) הרי שיש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

- א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות** : כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עלול היה להיגרם נזק גופני לשוטרים.
- ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות**: למרבה המזל כתוצאה מהתקיפה לא נחבל אף שוטר ואולם, הנאשם נחבל.
- ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות**: היות הנאשם בגילופין יכול שהיותה אחת הסיבות לבצע את העבירות.

33. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב **בנסיבותיו** האישיות של הנאשם, אשר **אינן קשורות לביצוע העבירה**, נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש וממסמכים שהוגשו. הנאשם הודה, חסך בזמן שיפוטי ויש לקחת זו בחשבון במסגרת גזירת העונש.

34. הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בעת שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה שניתן כנגדו במסגרת ת.פ. 26491-08-10 מיום 3.7.10, בן 7 חודשים. מנגד, עולה כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, הנאשם אמנם לא החל בתהליך שיקומי ונראה כי בהינתן הנסיבות הוא מתקשה להתמסר לתהליך שכזה, ואולם, מזה כחצי שנה הוא אינו צורך משקאות אלכוהוליים, כתוצאה ממצב בריאותי מורכב. וכאמור בתסקיר שירות המבחן, צריכת האלכוהול מהווה גורם משמעותי בביצוע העבירות.

35. בהעדר אינטרס שיקום, הרי שיש ליתן את הדעת אף לשיקולי **הרתעת יחיד** והרבים בגדרו של המתחם, ולהדגיש אינטרסים של גמול, הרתעה ומניעה.

דיון - סוגיית הארכת המאסר על תנאי

36. הלכה ידועה היא כי מי שנדון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית משפט על הפעלת המאסר על תנאי (סעיף 55(א) לחוק העונשין). יחד עם זאת, סעיף 56 (א) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שירשמו, על הארכת תקופת התנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים אם שוכנע בית משפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

37. השאלה הנותרת היא האם קיימים במקרה דנן טעמים להארכת התנאי. בעניין זה, מצאתי להפנות לרע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 1, 10 (2000):

"אם עבר פלוני בתוך התקופה שנקבעה בגזר-הדין הראשון עבירה מבין עבירות התנאי, על בית- המשפט המרשיעו בעבירה כזו להפעיל את המאסר המותנה. שיקול-הדעת שלא להפעיל את התנאי הוא מצומצם ומותנה בכך שלא יוטל עונש מאסר בגין העבירה הנוספת - עבירת התנאי - וזאת אך מטעמים מיוחדים שיירשמו"

(ראו גם אהרון אנקר, מאסר על תנאי (1981), 99-97).

38. סמכותו של בית משפט להאריך את עונש המאסר על תנאי מקורה בשיקולים של "צדק". כמו כן, סעיף 56(ב) לחוק העונשין קובע שבית המשפט לא יעשה שימוש בסמכות להארכת תקופת התנאי, אלא לגבי הרשעה ראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת. ואולם, סעיף 85 לחוק העונשין, קבע "הסדר מיוחד" - הארכה נוספת של עונש המאסר על תנאי וזאת בכפוף לכך שהנאשם עבר טיפול התמכרות לסמים.

"85. (א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית משפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע שלא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי"

39. בענייננו, המדובר בהארכה ראשונה ועל כן הסעיף הרלוונטי בענייננו של הנאשם הינו סעיף 56 (א). שכן אין חולק כי הנאשם שלפניי לא עבר תהליך טיפולי שיקומי.

40. בע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ט(6) 119, נפסק, כי:

"הכלל שנקבע בסעיף 56 לחוק העונשין, הוא כי ביצוע עבירת התנאי מפעיל את המאסר המותנה ויהא זה במקרים חריגים בלבד ורק מטעמים שירשמו שבית המשפט יהיה רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי אם שוכנע כי בנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו. אמנם, ככל שהפעלת התנאי היא אוטומטית כך גדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה... , אולם חרף זאת ניתן שיקול הדעת לבית המשפט שלא להפעילו, כדי לאפשר לו, מקום שהצדק מחייב זאת, להעניק לנאשם הזדמנות נוספת והכוונה לחזור לדרך הישר, וגם בחריג זה גלום עיקרון ההרתעה

41. ברע"פ 4300/07 איהאב נאצר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), חזר כב' השופט לוי על ההלכה לפיה הכלל שבסעיף 56 לחוק העונשין הוא כי עונש מאסר יש להפעיל "אלא אם כן שוכנע בית המשפט כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מן הכלל...".

42. אין חולק כי התסקיר בעניינו של הנאשם מורכב, שירות המבחן גולל את התנהלות הנאשם, את קשייו והיעדר מוטיבציה מלאה ליטול חלק בהליך טיפולי הקשור לגמילה ו/או הבנה כנה של מצבו, הנסיבות שמובילות אותו לשוב ולבצע עבירות וההשלכות אותן עושה על צריכת האלכוהול.

43. נכון אמנם כי רצוי היה כי הנאשם ייקח חלק בהליך טיפולי ובייחוד בהליך גמילה משמעותי. ואולם, בנסיבות המקרה שלפניי, מצבו הבריאותי של הנאשם, גילו המתקדם, העדר הפניות הרגשיות להתמסר להליך שכזה, הרי שלא ניתן לחייבו לעשות כן.

44. הנאשם, לא מתגורר כיום היא המתלוננת, מאז ביצוע העבירה, מזה כשנתיים לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, בחצי השנה האחרונה הפסיק הנאשם, באופן עצמאי לצרוך אלכוהול ופגישותיו עם המתלוננת נעשות בנוכחות הבן.

45. עוד אני סבור כי נכון להיום יכול שהטלת עונש מאסר בפועל יהיה בו כדי לפגוע בנאשם ואני מוצא לקבל את המלצת שירות המבחן בעניין זה.

46. בנסיבות אלה, ובמיוחד לאור המלצתו הסופית של שירות המבחן בתסקיר, יש לתת לנאשם הזדמנות ע"י הארכת המאסר המותנה. בעת שקילת המלצתו של שירות המבחן להארכת המאסר המותנה לקחתי בחשבון גם את מהות האירוע שבגינו הורשע, התיקון המשמעותי של כתב האישום והעובדה כי אף לא אחד נפגע כתוצאה מהאירוע.

47. לכל אלה יש הוספתי את האחריות אותה לקח הנאשם על מעשיו.

48. לסיכום, הנני סבור כי המקרה שבפני הינו מסוג המקרים שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני מורה כדלקמן:

49. הנני מאריך את המאסר המותנה של שישה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 26941-08-10 בבית משפט השלום בראשון לציון ביום 3.7.13 למשך שנתיים נוספות החל מהיום.

50. לא מצאתי לגזור על הנאשם קנס ופיצוי כספי למתלוננת.

51. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

52. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

53. המזכירות תעביר העתק גזר דיני זה לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשע"ח, 24/10/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

הוקלדעלידיטליברמי